

Лист Прелата (липень 2009)

Владика Хав'єр Ечеварія
просить нас дякувати Богу за
дар священства, бо
“священство це любов
Ісусового Серця”

20.08.2009

Мої дорогі діти: нехай Ісус береже
для мене моїх дочок та синів!

Маючи ще таким свіжим в пам'яті
свято св.Хосемарії, моє серце і
розум повертаються до нашого
Отця, і я хочу звертатися до його

заступництва ще частіше та інтенсивніше. Роздумуючи про його священницький приклад, про його щиру відповідь на показане йому нашим Господом 2 жовтня 1928 року, ми вкотре відкриваємо неосяжну дієвість святості священника. Як часто він говорив нам, що священники ніколи не спасаються лише самі: їх завжди супроводжує цілий гурт спасених душ! Отже ми маємо молитися безупинно за святість служителів Христових, щоб вони, цілковито віддаючись своєму служінню і зберігаючи вірність своєму покликанню, відкривали для безлічі душ шлях на небеса.

Ці роздуми раз у раз спадають на думку протягом перших тижнів Року Священства, проголошеного Папою 19 червня, в день Урочистості Пресвятого Серця Ісуса. Римський Понтифік в своїй проповіді сказав що “хоча Ісусове

запрошення: *Перебувайте у моїй любові (Ів 15:9)*, адресовано до кожної хрещеної людини ... це запрошення лунає ще потужніше для нас священиків, особливо цього вечора під час урочистого проголошення Року Священства, який я хочу, щоб був відзначений з нагоди 150-ї річниці смерті Святого Кюре з Арсу.” [1]

Св. Жан Марія Віанней є опікуном та взірцем для обравших святе служіння завдяки його безмірної любові до Бога та його палкої ревності до спасіння душ. Я був свідком прояву любові нашого Отця до цього святого, коли він одного разу прибув до Арсу, щоб поклонитися святому та доручити йому святість священиків і відносини *Opus Dei* з дієцезіальними єпископами. Протягом наступних місяців просимо святого про теж саме!

Катехизм Католицької Церкви наводить вислів Святого Кюре з Арсу, нещодавно цитований Папою Бенедиктом XVI:

Священство - це любов Ісусового Серця.[2] Яка велика істина міститься в цих словах! Слова Папи: “Хіба можливо без хвилювання згадувати, що дар нашого священницького служіння розквітає саме з цього Серця? Хіба ми можемо забути, що ми священики покликані до смиренного і авторитетного служіння загальному священству вірних? Наше священство є конче потрібною місією для Церкви та світу, якій потребує цілковитої вірності Христу та безперервного єднання з Ним.”[3]

Покликання до священства є особливим даром Бога людству, яке робить можливим, щоб плоди Викуплення досягли душі з усіх часів та усіх місць. Наш Отець

завжди наголошував на його надзвичайній цінності. Вираз, *Хосемарія, священник*, набуває особливого значення в його словах та працях. “Священство є найвеличнішою реальністю в світі,” говорив він. “Достатньо лише замислитись над чудом щоденного принесення Ісуса у світ. Наша Небесна Мати - як сильно ми маємо її любити: більше за неї лише Бог! - принесла нашого Господа у світ лише одного разу: *нехай зі мною станеться по твоєму слову! (Лк 1:38).*”[4]

Зрозуміло, що в той же час наш Отець — завдяки особливій місії *Opus Dei* — мав безмірну повагу до християнського покликання мирян. Недаремно наш Господь обрав його, щоб відкрити світові дорогу Справи, *дорогу, що веде до святості через виконання професійних та щоденних християнських обов'язків.*[5] Ще в

30-ті роки минулого століття , коли про загальне покликання до святості та апостольства навіть не говорили (воно було тоді ще зовсім неznане), св.Хосемарія показав тим, хто був поруч з його священницькою працею, гідність християнського покликання. Він допомагав їм віднайти духовні скарби, заховані в хрещенні - в тому числі розуміння, що всі християни, як чоловіки, так і жінки, беруть участь в священстві Христа, що всі мають священницьку душу, і отже вони, зовсім як священники, повинні всіма силами прагнути святості та плекати в своїх серцях спрагу до спасіння душ.

Це було його постійним рефреном, завжди в новій тональності душі, що любить, до кінця його життя. В самий день його переходу на небеса, зустрічаючись зі своїми дочками, він вкотре сказав їм: “ви

маєте священницьку душу, як я завжди нагадував вам, коли приходив сюди. Ваші брати-миряни також мають священницьку душу. Вашими священницькими душами ви можете й повинні допомагати нам. І тоді з Божої ласки, ми, службові священники Справи, будемо плідно працювати.”[6]

В своїх працях і під час зустрічей з вірними з усього світу св.Хосемарія пояснював це вчення прикладами, які спонукали людей втілювати в життя своє загальне священство. Відповідаючи одного разу на запитання з цього приводу (в 1970 році), він сказав: “Ми усі беремо участь у священстві Христа. І я не говорю нічого нового, тому що св. Петро писав теж саме (див. 1 Пт 2:9). Ви всі маєте царське священство. Я, до того ж, маю службове, тому що я священник. І це царське

священство перетворює нас на народ святий, рід вибраний, народ Божий. Бачите? Якщо ви є частиною народу Божого і святим народом, який він обрав, ви повинні бути захисниками прав Бога і людських прав. Ви робитемете добро для кожного; працюючи над чимось, що ви не дуже любляєте, ви робитимете це задля любові, любові Ісуса Христа, тому що це його воля. І ви також робитимете це з думкою про всіх людей. Ось деякі висновки з царського священства, про яке казав св. Петро.”[7]

Другий Ватиканський Собор, прояснюючи відносини між службовим священством та загальним священством вірних, постановив: “Хоча вони відрізняються одно від одного сутнісно, а не ієрархично, загальне священство вірних і службове священство є, тим не

менш, взаємопов'язані: кожне з них у властивий йому спосіб є участю у священстві Христа. Службовий священник, маючи священну силу, навчає та керує священничим людом; діючи в особі Христа, він робить дійсною Євхаристійну жертву та жертвує її Богу від імені всіх людей. В той же час вірні, маючи чесноту царського священства, єднаються з жертвою Євхаристії. Вони також проявляють це священство, приступаючи до таїнств, молитвою, подякою, свідоцтвом святості життя, самозреченням та активним милосердям.” [8]

Що є властивим та особливим для священників - це служіння вірним, що уможливлює та сприяє проявам отриманного при хрещенні загального священства. Звідси потреба нам, Христовим слугами, всіма нашими силами

відповідати на безмежну ласку,
що ми отримали.

Робота священика невіддільна від
покликання до святості й
апостольства, яке має глибоко
просякнути життя мирян і не
залишитися лише словами. Лише
священик є вчителем, що
проголошує Боже Слово священою
владою. Лише священик може
чинити Боже прощення в таїнстві
Покаяння та як добрий пастир
провадити душі шляхами, що
ведуть до життя вічного. Лише
священик отримав владу
освячувати Тіло й Кров Христа у
Святій Месі, посідаючи місце
Христа, так що всі вірні мали
особистий та безпосередній
контакт з Пасхальною Містерією
та отримували Святе Причастя,
конче потрібне для душ упродовж
цього надприродного шляху.

Це вагомі причини для молитви за гідне служіння священиків. Є вислів, що священики мають вірних, на яких заслуговують, і так само вірні. Отже ми маємо творити молитву щоденно, в справжньому спілкуванні святих, за священиків та за вірних. У щоденній боротьбі за особисту святість ми маємо благати нашого Господа про те, про що просять Бога вірні з Латинської Америки: *Господи, дай нам святих священиків*. Ця молитва завжди дуже актуальна, позаяк очевидно, що всі ми користуємось з прохань до неба про святість кліру. Цей щоденний обов'язок впливає на всіх та кожного з нас. Чи молимося за це щодня? Чи запрошуємо інших приєднатися до нас в нашій молитві?

Скільки любові вкладав св. Хосемарія до цього обов'язку! Щоб спонукати тих, хто слухав його,

його слова були виразними та сповненими наполегливості, завжди керовані його вірою в спілкування святих. “Я не знаю жодного поганого священика,” говорив він. “Я знаю деяких, що є слабкими, лінивими, можливо, боягузами. Але поганих, ні!” [9]

Іншого разу: “Чи не могло так статися через те, що ви недостатньо їм допомагаєте? Чи ви молитися за священиків? Чи ви робите те, що робили добрі сини Ноя?... Майте трохи співчуття, милосердя. Не лихословте. Вибачайте, прощайте, моліться.”[10]

Мої дочки та сини, піднесемо до неба наші молитви — сповнені довіри та оптимізму — за Церкву, за святість священиків та Божого люду. Помолимось щоб серед усіх народів зростала кількість тих, хто шукає Христа, хто хоче стати ближче до Христа, хто любить

Христа. Цей заклик нашого
Господа завжди актуальний:
*Жнива великі, та робітників мало.
Просіть, отже, Господаря жнив,
щоб вислав робітників на свої
жнива.*[11]

Наш Отець постійно наголошував
на цьому. В роздумах,
проповідуваних в 1964 р. він
казав: “мої діти, думаючи про
спрагу істини, що є в світі; про
шляхетність багатьох сердець,
яким бракує світла; про мої та
ваші слабкості, про слабкості тих
багатьох з нас, що мають потребу
бути засліпленими світлом
Христовим; відчуваючи потребу
поширювати Христову Добру
Новину, щоб виростити врожай
життя, багатий врожай, ми
згадуємо (це те, що ми часто
розважаємо) Христа, голодного й
спраглоного, що йде дорогами
Палестини... Того часу Ісус
проходив ланами в суботу. Учні ж

його, зголоднілі, заходилися рвати колосся і їсти (Мт 12:1). Вони також, як ми сьогодні, думали про потребу поширювати Добру Новину, коли проходили через поле пшениці, перетираючи в руках стиглі колосся та поїдаючи їх. *Жнива великі. Врожай — безліч чоловіків та жінок живших тоді та народившихся пізніше. Жнива великі, та робітників мало.* (Мт 9:37). Чи це не те, що я так часто говорив вам, в тисячу різних способів? ... Ми маємо звернутися до нашого Господа: *Просіть, отже, Господаря жнив, щоб вислав робітників на свої жнива* (Мт 9:38)” [12]

Мої дочки та сини, любов до Христа спонукує в нас цю думку [13]. Ці слова св. Павла повинні зворушити наші серця, як серце св. Хосемарії. Бог Всемогутній, Податель всіх благ, глибоко любить кожного з нас.

Відповідаймо ж на таку велику ласку з любов'ю, що зростає кожного дня, переконані що Боже покликання завжди нове — й найкраще, що ми могли отримати! Ми повинні відповісти чесно і твердо, спрагли здійснити в своєму житті слова Писання: *Ось я! Кликав ти мене?*[14] Будучи християнами, будучи дітьми Божими, знаючи ці ласки та істини, ми покликані бути безмежно щедрими. Ми маємо заохочувати всіх пережити те, про що наш Отець писав в Дорозі: “Йдіть з нами в пошуках любові.”[15]

З іншого боку, Бог потребує багато святих священиків, щоб було багато батьків та матерів, родин, молоді та старших, людей зі всіх сфер життя, які серйозно ставляться до покликання до святості й апостольства, отриманого у хрещенні. Як сказав

Папа: “Молитися до Господа жнив значить також, що ми не можемо просто “виробляти покликання”; вони мають походити від Бога. Це не так як з іншими професіями, ми не можемо просто найняти людей, користуючись правильною рекламою чи стратегією.

Покликання, що походить від Божого серця, повинно завжди знаходити свій шлях до серця людини.

І саме для того, що воно має досягти в серцях, потрібна наша участь. Молитися до Господа жнив значить передусім просити його про це, зворушити його Серце і сказати: Будь ласка, зроби це! Вишли робітників! Запали в них ентузіазм і радість Євангелія! Зроби їх розумілими того, що це є скарб, більший за будь-який інший, і що будь-хто, віднайшовший цей скарб, повинен передати його далі!”[16]

Я так часто бачив нашого Отця поглиненим ревністю до душ. Все, що він робив, здавалося йому малим, і він намагався зробити більше, щоб не втратити нічого для Божої слави і служіння душам. Чи чинимо ми в такий спосіб? Чи ми любимо Бога кожного дня новою любов'ю? Чи ми вчимо інших любові до Бога нашими вчинками?

Цього місяця я поїду до Німеччини, Пуерто-Ріко та Мексики. Супроводжуйте мене в моїй молитві перед Матір'ю Божою Гвадалупською, з'єднуючись з моїми намірами, як ми всі робили під час подорожі нашого святого Отця до Мексики в 1970 р.

7 липня ми згадаємо “ось я” Дона Альваро — слова, які він відновляв кожного дня. Прибігаймо до його заступництва,

щоб він здобув для нас непорушну вірність.

Зі всією моєю любов'ю,
благословляю вас

Ваш Отець

+ Хав'єр

Памплона, 1 липня 2009 р.

1. Бенедикт XVI, Проповідь на відкриття Року Священства, 19 червня 2009 р.

2. Див. Катехизм Католицької Церкви, № 1589.

3. Бенедикт XVI, Проповідь на відкриття Року Священства, 19 червня 2009 р.

4. Св. Хосемарія, Листи, 8 серпня 1956 р., № 17.

5. Молитва до св. Хосемарії.

6. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час зустрічей, 26 червня 1975 р.

7. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час зустрічей, 21 травня 1970 р.

8. Другий Ватиканський собор, Догматична Конституція *Lumen Gentium*, № 10.

9. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час медитації, 19 листопада 1972 р.

10. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час зустрічей, 29 жовтня 1972 р.

11. Мт 9:37-38.

12. Св. Хосемарія, Нотатки, зроблені під час медитації, 26 березня 1964 р.

13. 2 Кор 5:14.

14. 1 Сам 3:6.

15. Св. Хосемарія, Дорога, № 790.

16. Бенедикт XVI, Звернення у
Фрайзінгу (Баварія), 14 вересня
2006 р.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-
prelata-lipen-2009/](https://dev.opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-lipen-2009/) (09.08.2025)